

## Arrest

nr. 97 801 van 25 februari 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet genoemd).

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. HOOYBERGHS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

*“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van het dorp Bazitkhel (district Khogyani, provincie Nangarhar) afkomstig te zijn. U bent een Pasthoun van etnische origine. U wordt nog tot 15/09/2012 als minderjarig beschouwd. U liep tot het negende jaar school in uw dorp Bazitkhel. U wou uw studies graag verderzetten in Jalalabad. Uw moeder wou u eerst niet naar de stad laten vertrekken maar stemde er toch mee in. U ging als zestienjarige alleen in Jalalabad wonen waar u een appartement huurde. U volgde er behalve de lessen in het lyceum ook Engelse les. Engels lag u bijzonder goed en na verloop van tijd begon u zelf les te geven aan mensen van verschillende leeftijden. Om de een of twee weken ging u naar het ouderlijk huis in Khogyani. Toen u op een dag op weg was van Khogyani naar Jalalabad, werd u aangesproken door vier Talibs in een auto. Zij hadden het over uw*

oom die een tijd daarvoor verdween en van wie u vermoedt dat hij de Taliban vervoegde. De Taliban namen uw gsm af en brachten u naar een u onbekende plaats. Daar zouden zij u ongeveer tien dagen vasthouden. Uw oom kreeg u niet te zien. Wel eisten de Taliban dat u, omdat u Engels spreekt, voor de Amerikaanse soldaten in uw regio zou tolken en dat u belangrijke informatie over de Amerikanen aan de Taliban zou rapporteren. U stond hier weigerachtig tegenover en dat maakte de Taliban kregelig. Ze werden kwaad en dreigden ermee u op een zelfmoordmissie te sturen. U probeerde de gemoederen te bedaren en u suste de Taliban door hen uw medewerking te beloven. Zij leken tevreden en zeiden dat u zich moest klaarmaken om te vertrekken. Zij zouden u ergens naartoe brengen waar u meer informatie over uw opdracht zou krijgen. U zei dat u uw familie nog eens wou terugzien, omdat u uw missie misschien niet zou overleven. De Taliban stemden hier uiteindelijk mee in en u kreeg de toestemming om nog drie dagen bij uw familie in Khogyani te verblijven. Uw moeder merkte dat u niet in uw normale doen was. U vertelde haar over de ontvoering en de eisen van de Taliban. Uw moeder vertelde toen voor het eerst hoe uw vader en oudste broer Halim eveneens door de Taliban waren gedood. Tot dan leefde u in de veronderstelling dat zij in 2008 in een verkeersongeluk om het leven waren gekomen. Omdat uw familie vreesde dat ook u door de Taliban zou worden gedood, werd uw vertrek uit Afghanistan voorbereid. Uw oom vond een smokkelaar. In april 2011 verliet u Afghanistan. Na een reis van 40 of 45 dagen kwam u in België aan. Op 04/07/2011 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de Taliban uw verraad met de dood willen vergelden. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), uw schoolrapport dat u na de tiende graad ontving en enkele rekeningen die door uw verhuurder in Jalalabad werden opgemaakt."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beslissing berust op volgende gronden:

"Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u [uit] het district Khogyani afkomstig bent. Tijdens het gehoor is gebleken dat uw kennis over deze regio op diverse punten ontoereikend is. Dit is opmerkelijk, gezien uw naar Afghaanse maatstaven bovengemiddelde opleiding en de vaststelling dat u blijkbaar al op zeer jonge leeftijd zelfstandig woonde, studeerde en werkte in de stad Jalalabad. Zo is het opmerkelijk dat u er ondanks uw scholingsgraad en maturiteit nauwelijks in slaagt het dorp Bazitkhel te situeren. U legt hieromtrent uiterst vage en verwarrende verklaringen af. Gevraagd naar omliggende dorpen van Bazitkhel, noemt u er een aantal, waaronder Bader Khundi. U zegt dat Bader Khundi een belangrijke plaats is, al weet u niet waarom dat zo is (CGVS, p.4). U noemt ook Wazir maar u kan niet zeggen hoe ver Wazir, volgens de info nochtans het grootste dorp van Khogyani, van Bazitkhel is verwijderd (CGVS, p.4). Nog opmerkelijker is dat u behalve een vijftal dorpen geen andere dorpen schijnt te kennen die in de omgeving van Bazitkhel zijn terug te vinden (CGVS, p.4). Gevraagd of u Ahmadkhel kent, volgens de info een dorp op nauwelijks enkele kilometers van Hakimabad dat u wel noemt, zegt u dat dit niet dichtbij uw dorp is (CGVS, p.5). Geconfronteerd met de naam Zor Bazar, eveneens een dorp in de regio, stelt u eerst dat het ten noorden van Bazitkhel ligt waarna u uw mening herziet en foutief van oordeel bent dat het in het zuiden gelegen is (CGVS, p.5). U herinnert zich voorts dat Kilaghu ook dichtbij uw dorp ligt (CGVS, p.5). Het is merkwaardig dat u op geen enkele manier kan verduidelijken hoe men vanuit uw dorp naar Kilaghu kan reizen of hoe ver Kilaghu van uw dorp verwijderd is (CGVS, p.16). Verder toont de informatie aan dat Kilaghu vlak naast Maydan Kanay ligt, een dorp waar u nog nooit heeft van gehoord (CGVS, p.4). Ook Kalakhel, dat eveneens kan worden gesitueerd in de regio waar[uit] u beweert afkomstig te zijn, zegt u niets (CGVS, p.11). Het is zeer merkwaardig dat een bijna achttienjarige zo weinig op de hoogte is van het bestaan en de ligging van de dorpen in zijn nabije omgeving. U argumenteert dat u niet naar die dorpen ging, dat u ze ook niet allemaal wil kennen (CGVS, p.11) en dat uw moeder u meestal het huis niet liet verlaten (CGVS, p.16). Dit overtuigt niet en biedt geen afdoende verklaring voor de vastgestelde lacunes in uw kennis. Ook uw algemene geografische kennis van Afghanistan overtuigt niet. Zo stelt u dat uw oom naar Kandahar vertrok om er de Taliban te vervoegen. Echter, u situeert Kandahar in het

noorden van Afghanistan en op korte afstand van Mazar-i Sharif (CGVS, p.9). Kandahar, voormalig bolwerk van de Taliban, situeert zich uiteraard in het zuiden van Afghanistan. Ook Helmand situeert u eerst verkeerd in het noorden van Afghanistan (CGVS, p.9). Vervolgens stelt u zelfs dat Kandahar, Helmand en Mazar-i Sharif in het westen van Afghanistan gelegen zijn (CGVS, p.9). De informatie toont aan dat uw voorstelling van de feiten niet aan de werkelijkheid beantwoordt. U stelt zich de vraag of u dergelijke zaken eigenlijk hoeft te weten (CGVS, p.9). Gezien uw opleidingsniveau is het Commissariaat-generaal eerder geneigd uw vraag positief te beantwoorden. Voorts verklaart u dat u zeer geregeld naar Jalalabad zou hebben gereisd. Het is opmerkelijk dat u niet weet hoe de naam van het districtscentrum van Surkh Rod, waar u dan onvermijdelijk langs reist, luidt. Als het Commissariaat-generaal u vraagt of de naam Sultanpur, zoals die plaats heet, u bekend is, zegt u dat u de naam heeft gehoord en dat het "ergens in Surkh Rod" is (CGVS, p.5). Het lijkt onwaarschijnlijk dat u niet op de hoogte zou zijn van het feit dat Sultanpur het centrum is van dit naburig district. Bovenstaande vaststellingen doen twijfelen aan uw herkomst uit Khogyani. Deze twijfels worden gevoed door uw verklaringen over de situatie in uw beweerde dorp en district van herkomst. Zo meent u dat er in Khogyani slechts één school is waar jongens tot het twaalfde jaar school kunnen lopen, namelijk in Khaga, en dat u mede daardoor naar Jalalabad moest voor de verderzetting van uw studie (CGVS, p.5). De informatie toont aan dat er minstens drie hogescholen zijn in het district Khogyani. Een student zou hiervan op de hoogte moeten zijn. Evenmin weet u waar meisjes uit het district voor scholing terecht kunnen. U zegt eerst dat er "waarschijnlijk" een school in "de stad" is maar u voegt er ook aan toe dat u denkt dat dergelijke school niet bestaat omdat de mensen van uw district de Taliban gehoorzamen en hun dochters niet naar school sturen (CGVS, p.16). Uw visie wordt ontkracht door de aanwezige bronnen die aantonen dat er diverse meisjesscholen bestaan. Zo is er onder meer sprake van een lagere school in Wazir, waar maar liefst 1500 meisjes les krijgen. Dat u zelf negen jaar les heeft gevolgd in Khogyani, is niet geloofwaardig. U situeert de lange schoolvakantie in de zomermaanden juli, augustus en september (CGVS, p.15), terwijl de informatie in het administratief dossier aangeeft dat Khogyani beschouwd wordt als een koud district waar de lange vakantie samenvalt met de wintermaanden. Weinig studenten zullen niet weten wanneer de vakantie begint. Gevraagd naar namen van internationale organisaties die in uw regio actief zijn, kan u slechts DACAAR en het ICRC, die "iets voor vluchtelingen" doen, noemen (CGVS, p.16). Dat u ook van dit soort zaken niet beter op hoogte bent, is gezien het werk van uw vader voor een ngo (CGVS, p.16) weinig aannemelijk. De afkorting PRT zegt u weinig, hoewel u uitstekend Engels spreekt (CGVS, p.16). U zegt eerst dat u niet weet wat een PRT doet en dat ze voor politici werken (CGVS, p.16). Pas als het Commissariaat-generaal opmerkt dat een PRT werkt aan projecten als wegen, bruggen en scholen, zegt u dat u het wel een beetje kent en dat ze humanitaire projecten doen (CGVS, p.16). Nog andere verklaringen trekken uw herkomst uit Khogyani in twijfel. Zo kan u geen van de dorpsouderen van Bazitkhel bij naam noemen (CGVS, p.11), hoewel deze personen een belangrijke functie hebben in de plaatselijke gemeenschappen. Verder is het zeer merkwaardig dat een Pashtoun niet kan zeggen tot welke stam van Pashtounen hij behoort. U zegt louter te weten dat uw naam Azimi is (CGVS, p.13). De informatie toont bijvoorbeeld aan dat de Khogyani een stam van Pashtounen is die nog eens wordt onderverdeeld in de Kharbon, de Wazir en de Sherzad. Deze Khogyani kennen oude conflicten met de Shinwari en de Ghilzai. Of u tot een van deze stammen behoort, kan u niet duidelijk maken. Dit is zeer verwonderlijk, gezien het enorme belang van clan- en stamverbanden in de Afghaanse maatschappij. U lijkt niet eens te weten dat er stammen bestaan. Verder is het zeer opmerkelijk dat u de [w]esterse kalender hanteert en dat u problemen heeft met de Afghaanse kalender. Zo zegt u dat u in april 2011 uit Afghanistan vertrokken bent maar twijfelt u of u het land nu verliet in de eerste, de tweede of in de derde maand volgens de Afghaanse jaartelling. Dat de Afghaanse kalender niet vaak gebruikt werd in uw dorp en in Jalalabad, zoals u ergens beweert (CGVS, p.7), wordt tegengesproken door de documenten die u voorlegt en die uitsluitend Afghaanse data vermelden. Verder dient te worden vastgesteld dat u bijzonder weinig kennis heeft van de politieke situatie in uw beweerde regio en land van herkomst. Zo weet u niet dat de wolesi jirga het lagerhuis van het nationale parlement van Afghanistan is (CGVS, p.11). Abdullah Abdullah, recent nog presidentskandidaat en de grote uitdager is Karzai en heden leider van de Afghaanse oppositie, kent u blijkbaar ook niet. U zegt niet meer te weten dan dat hij een gepensioneerd politicus is (CGVS, p.12). Gulbuddin Hekmatyar zou volgens u gouverneur van Nangarhar zijn geweest voor Shirzai die taak overnam. Dit klopt evenmin. Hekmatyar is de leider van de in uw regio zeer bekende partij Hezb-i Islami en bekampt sedert zijn terugkeer uit ballingschap uit Iran de Afghaanse overheid en de Amerikanen. Younus Khalis, de overleden leider van het andere Hezb-i Islami, met grote aanhang onder de Khogyani en in Jalalabad, kent u evenmin (CGVS, 12), net zomin als Anwarul Haq, zijn zoon en leider van het Tora Bora Front dat tegen de Amerikaanse bezetter vecht (CGVS, p.14). Over Sayyaf, een andere bekende leider van de mujahedin, zegt u louter te weten dat hij een soort politiek leider was (CGVS, p.12). Voorts kan u de volledige naam van Abdul Rachid Dostum noemen maar heeft u verder geen idee wie hij is. U meent zelfs dat hij een Hazara is terwijl Dostum de leider van de Uzbeken is (CGVS,

p.13). Het is zeer merkwaardig dat u geen of nauwelijks informatie heeft over dergelijke machtige figuren die de recente geschiedenis van uw land hebben bepaald. Verder kent u geen enkele naam van mensen van de Taliban die nochtans bijzonder actief zijn in het district Khogyani (CGVS, p.14). Evenmin kent u een van de zeer talrijke politieke partijen die Afghanistan machtig is (CGVS, p.12). Over Hazrat Ali, een zeer gekend krijgsheer en politicus uit uw provincie, zegt u niet meer te weten dan dat de man zich kandidaat stelde voor de presidentsverkiezingen. Dit is onjuist. Hazrat Ali zetelt sinds 2005 in het parlement. U weet voorts dat Haji Zaman, een belangrijk krijgsheer en een Khogyani, gedood werd maar u heeft u geen idee hoe u dit nieuws vernam (CGVS, p.14). Alleszins weet u niets over hem (CGVS, p.14). Dat u niets weet over tal van personen die een grote invloed hebben of hebben gehad in uw beweerde regio en land van herkomst, bevestigt dat aan uw herkomst geen geloof kan worden gehecht. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afgaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Uw documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. Aan uw taskara en schoolrapport kan gezien het ongeloofwaardige karakter van uw herkomst geen enkele waarde worden gehecht. Bovendien blijkt uit de aanwezige informatie dat frauduleuze documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn in de Afgaanse steden en in Peshawar. De rekeningen van uw verhuurder kunnen door gelijk wie en gelijk wanneer zijn opgemaakt. Dergelijke documenten kunnen uw herkomst slechts staven bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing de volgende rechtsregels schendt: artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat het niet kan dat de documenten die hij heeft neergelegd zonder individuele en concrete beoordeling terzijde worden geschoven op basis van de algemene stelling dat valse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn in Afghaanse steden.

Hij stelt dat de kennis die de commissaris-generaal verwacht te verregaand is. Hij wijst er ook op dat hij minderjarig is en dat aardrijkskunde en politiek hem niet interesseren.

Hij stelt dat het niet ernstig is om hem af te rekenen op zijn gebrek aan geografische kennis terwijl de commissaris-generaal niet beschikt over een kaart waarop zijn dorp voorkomt en de meeste vermeldingen op de kaarten die worden voorgelegd onleesbaar zijn.

Hij stelt dat op de school waar hij Engels volgde en later les gaf de westerse kalender werd gebruikt.

Hij wijst er ook op dat hij op vele vragen gedetailleerd heeft geantwoord.

Hij legt 39 foto's neer waarop hij te zien is in Afghanistan op verschillende tijdstippen tijdens de voorbije jaren.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad sluit zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij uit het district Khogyani afkomstig is.

Zo heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat verzoekers geografische kennis van zijn streek en van Afghanistan in het algemeen gebrekkig is. De Raad stelt vast dat verzoekers dorp inderdaad niet terug te vinden is op de kaarten die de commissaris-generaal aan het administratief dossier heeft toegevoegd. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker dorpen opsomt die in de buurt van zijn dorp zouden liggen maar vervolgens van sommige dorpen niet kan zeggen hoe ver ze van zijn dorp zijn verwijderd. Hiervoor is nochtans geen verregaande geografische kennis vereist. Het is immers niet meer dan normaal dat als verzoeker dorpen uit zijn buurt opsomt hij ook kan zeggen hoe ver deze dorpen ongeveer van zijn dorp liggen. Verder blijkt uit de kaarten wel dat verzoeker Sultanpur moest passeren om vanuit zijn streek naar Jalalabad te reizen. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht gesteld dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet weet hoe de naam van het districtscentrum van Surkh Rod luidt en dat als men hem vraagt of de naam Sultanpur hem bekend is hij zegt dat hij de naam heeft gehoord en dat het ergens in Surkh Rod is. Deze vaststelling ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst. Verzoeker beweerde immers dat hij twee jaar in Jalalabad heeft verbleven en elke week of om de twee weken naar Khogyani terugkeerde, zodat hij vertrouwd moet zijn met Sultanpur en het ook moet weten liggen.

Verder heeft de commissaris-generaal ook terecht gesteld dat verzoekers beweringen over de scholen in zijn streek niet overeenstemmen met de informatie in het administratief dossier. Verzoeker geeft geen verklaring voor deze vaststelling.

Verder erkent verzoeker dat hij zich heeft vergist over de schoolvakantie in Khogyani. Nochtans is het niet overdreven om te verwachten dat iemand die negen jaar in Khogyani naar school is geweest zich hierover niet vergist.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat verzoeker geen dorpsouderen bij naam kan noemen, niet weet tot welke stam hij behoort en problemen heeft met de Afghaanse kalender. Dit zijn nochtans zaken die deel uitmaken van het dagelijkse leven. Verzoekers betoog dat op de school waar hij Engels volgde en later les gaf de westerse kalender werd gebruikt, doet hieraan geen afbreuk.

De Raad is dan ook van mening dat de kennis die de commissaris-generaal van verzoeker verwacht niet te verregaand is en dat zijn gebrekkige kennis de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst volledig ondermijnt.

Verzoekers betoog dat hij op vele vragen gedetailleerd heeft geantwoord kan hier niets aan veranderen. Verzoeker verduidelijkt immers niet om welke vragen het gaat en hoe zijn antwoorden op deze vragen onmiskenbaar kunnen aantonen dat hij uit Khogyani afkomstig is.

Ook de foto's die verzoeker aan zijn verzoekschrift heeft toegevoegd, kunnen niet tot een ander besluit leiden. Verzoeker toont immers niet onbetwistbaar aan waar en wanneer deze foto's zijn genomen. Bovendien geldt voor deze foto's, net zoals voor de overige documenten die verzoeker heeft neergelegd, dat documenten een geloofwaardig relaas wel kunnen ondersteunen, maar de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas niet kunnen herstellen.

Per brief van 25 januari 2013 bezorgt verzoeker de Raad nog enkele bijkomende stukken: een document van het Rana instituut dat bevestigt dat verzoeker er zou gewerkt hebben, een diploma Azerakh Computer and English Academic Center, een taskara van verzoekers broer en een omslag waarin deze stukken werden verzonden. Het document van het Rana instituut is een fotokopie waarop een stempel en twee handtekeningen achteraf werden aangebracht. Bovendien wordt nergens een adres vermeld van het instituut, zijn de handtekeningen onleesbaar en is de identiteit van de ondertekenaars niet bekend. Ook met betrekking tot het diploma van het Azerakh Computer and English Academic Center is het onduidelijk waar dit instituut gevestigd is. Uit het document kan zelfs niet worden afgeleid dat dit ergens in Afghanistan zou zijn gelegen. De taskara van verzoekers broer waarvan het originele document ter terechtzitting wordt neergelegd is niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat dit op grond van artikel 8 PR RvV niet in aanmerking wordt genomen. De enveloppe waarin deze stukken werden verstuurd is inderdaad afgestempeld in Afghanistan, provincie Nangarhar, maar vormt geen bewijs van verzoekers beweerde afkomst uit deze provincie noch dat hij er de laatste jaren voor zijn vertrek naar Europa effectief zou verbleven hebben. Deze stukken wijzigen bijgevolg niets aan het besluit dat verzoeker niet aantoonde afkomstig te zijn uit het dorp Bazitkhel gelegen in het district Khogyani in de provincie Nangarhar.

De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER